

CENA DZIENNIKA:

w Łodzi:

Rocznie rs. 9 k. —
Półrocznie „ 4 k. 50
Kwartalnie „ 2 k. 50

w Królestwie i Cesarstwie:

Rocznie rs. 12 k. —
Półrocznie „ 6 k. 50

Cena pojedynczego numeru 5 kop.

DZIENNIK ŁÓDZKI

pismo przemysłowe, handlowe i literackie.

CENA OGŁOSZEŃ:

Za jeden wiersz petitem lub za jego miejsce:
Zwykłe ogłoszenia: za 1 raz 7 kop.,
za 2 razy 13 k., za 3 razy 18 k., za 4
razy 22 k., za 5 razy 25 k., za 6 razy
28 kop.
Nekrologi: za każdy wiersz 12 kop.
Reklamy: za każdy wiersz 15 kop.
Stałe 3 wierszowe ogłoszenia adreso-
we rs. 2 miesięcznie.

Kalendarzyk.

Dziś: Julianny Panny Męcz.
Jutro: N. mięsopustna. Sylwina Bisk. i Donata M.
Wschód słońca o godz. 7 m. 16. Zachód o godz. 5 m. 12.
Długość dnia godz. 9 m. 56. Przybyło dnia godz. 2 m. 18.

Biuro Redakcyi i Administracyi
ulica Cegielniana Nr. 271/b.ADRES TELEGRAFICZNY:
KULAKOWSKI, ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administra-
cyi Dziennika oraz w Biurach Ogłoszeń Rajch-
mana i Frendlera w Warszawie i w Łodzi.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżenia — nie
będą zwracane.

ADMINISTRACYA
Dziennika Łódzkiego

uprasza Szanownych abonentów, aby przy
składaniu opłaty prenumeracyjnej na ręce
roznosicieli, żądali wzamian drukowanych
kwitów opatrzonych pieczęcią administracyi.

Projektowane opodatkowanie
znacniejszych przedsiębiorstw handlowych
i przemysłowych.

(Dokończenie—patrz Nr. 34).

ROZDZIAŁ IV.

Sposób poboru podatku procentowego.

29. Podatek procentowy, wraz z dodatko-
wemi opłatami ziemiańskimi i rządowymi
wnoszony ma być przez kontrybuentów do
kas w dwóch terminach: pierwsza połowa
podatku najpóźniej w d. 1 maja, druga zaś
połowa najpóźniej w d. 1 listopada. Prze-
pis ten nie stosuje się jednakże do towa-
rzystw akcyjnych i spółek udziałowych, jak
również do przedsiębiorstw kredytowych i
innych handlowych i przemysłowych, które
na mocy prawa lub nadanej im ustawy,
obowiązane są do ogłaszania lub przedsta-
wiania rządowi sprawozdania ze swej dzia-
łalności. Podatek procentowy wnoszony ma
być przez nie w ciągu miesiąca od dnia za-
twierdzenia ich sprawozdania przez zebra-
nie ogólne; mogąca zaś być zażądana od
nich, po sprawdzeniu sprawozdania niedo-
płata, wniesiona ma być przez nich na pier-
wsze wezwanie izby skarbowej.

30. Podatki nie wniesione w oznaczo-
nym w § 29 terminie, ściągają się na mocy
rozporządzenia izby skarbowej, drogą usta-
nowioną dla ściągania zaległości skarbo-
wych.

31. Niezdecydowanie podania o umorze-
niu lub zmniejszeniu podatku, nie powstrzy-
mnie wniesienia podatku należnego od kon-
trybuenta; jeżeli jednak podanie będzie u-
względnione, wtedy nadebrane opłaty zali-
czone będą na rachunek następnej raty, a
jeżeli w tym ostatnim terminie, żadna opła-

ta należyc się nie będzie, to nadebrane opła-
ty zwrócone będą kontrybuentowi, w razie,
jeżeli wystąpi w tym względzie z podaniem.

32. Przejście przedsiębiorstwa handlowe-
go lub przemysłowego z rąk jednego wła-
ściciela do drugiego, nie daje prawa do
zwolnienia od podatku procentowego. W ra-
zie takowego przejścia, w skutek sprzedaży
lub bezpłatnego odstąpienia, nowy właściciel
odpowiada skarbowi za podatek przy-
padający od przedsiębiorstwa lub zakładu,
za rok bieżący i przeszłe lata.

33. Jeżeli przedsiębiorstwo lub zakład
handlowy lub przemysłowy, zawiesiły swoje
działania, to przypadający od nich podatek
procentowy, opłaca się do d. 1-go miesiąca,
następującego po tym, w którym właściciel
tego przedsiębiorstwa lub zakładu doniósł
izbie skarbowej o nastąpieniu zamknięcia
przedsiębiorstwa lub zakładu.

ROZDZIAŁ V.

Kary za naruszenie przepisów o podatku
procentowym.

34. Towarzystwa akcyjne i inne wymie-
nione w § 13 przedsiębiorstwa, których zar-
ządy nie przedstawia do oznaczonego ter-
minu sprawozdań swych z aneksami i de-
klaracyami, jak również osoby, obowiązane
do podania wskazanych w § 14 deklaracji,
a które nie dostarczyły takowych izbie skar-
bowej w ustanowionym terminie, pozbawia-
ją się tem samym prawa wnoszenia zażaleń
na niewłaściwe włożenie na nich podatku
procentowego. Przepis ten nie ma zastoso-
wania w tym razie, jeżeli izba skarbową,
po rozpoznaniu przedstawionego przez kon-
trybenta objaśnienia przyczyn niepodania
deklaracji w przepisany terminie, uzna te
przyczyny za godne uwzględnienia.

35. Jeżeli, wskutek nieprzedstawienia spra-
wozdania lub niepodania wskazanej w § 14
deklaracji, albo też wskutek zawartych w nich
niedokładnych wiadomości, instytucja prze-
mysłowa, lub osoba podlegająca opłacie po-
datku procentowego, wcale nie zostanie po-
ciągnięta do tego podatku, lub zostanie
opodatkowana w stosunku mniejszym niż
należało, wtedy wynikający ztąd dla skarbu
niedobór, ściągają się od winnego w podwój-
nym stosunku, przyczem wymienione w § 13
instytucje odpowiadają za swe zarządy.

36. Za niezapłacenie podatku procento-
wego w terminach wskazanych w § 29, za-
legający podlega opłacie kary w stosunku
1% od pozostałej zaległości za każdy prze-
trzymany miesiąc.

WIADOMOŚCI
HANDLOWE I PRZEMYSŁOWE.

Sprawozdania targowe.

Targi berlińskie. Sprawozdanie tygodnio-
we (do dnia 13 lutego):

W handlu zbożowym zagranicznym uspo-
sobienie się wzmościło; lecz obroty nie po-
większyły się nigdzie. Nabywcy mają w tym
roku wszelką pewność łatwego pokrycia swo-
ich potrzeb, składy jakkolwiek zmniejszyły
się nieco, są jednak zawsze jeszcze silnie
zaopatrzone, nadto spodziewane są dalsze
znaczące dowozy. W Ameryce powódzie i
ulewy spowodowały podwyższenie cen, a ró-
wnocześnie zmniejszenie wywozu (z 170,000
na 149,000 kw.). Również i zapasy kontro-
lowane pszenicy zmniejszyły się z 33,950,000
na 32,775,000 busz.), a fracht obniżony
z 3 1/2 do 2 1/2 sz. powstrzyma prawdopo-
dobnie dalszą dostawę. W Anglii pomimo
przewlekłego interesu notowania się nie zmie-
niły, co tembardziej zasługuje na uwagę,
oile obfite w tym roku zbiory kartofli ogra-
niczyły konsumpcję chleba. Usposobienie tak
samo w portach, jak i wewnątrz kraju na
targach, jest ośpałe, chociaż ilość nadpły-
wającego do W. Brytanii zboża znacznie
się zmniejszyła. Z Francji donoszą o wiel-
kiej ciszy w interesie, ceny pszenicy trzy-
mają się, lecz zapotrzebowanie teje, jak
również i zapotrzebowanie żyta jest bardzo
nieznaczne. Dowozy do portów cokolwiek
się jeszcze powiększyły. W Paryżu młyny
ograniczają się w produkcji, nabywają więc
zboża niewiele, zagranicznego wcale nie.
W Belgii usposobienie początkowo było
chwilem, lecz później ceny pszenicy na-
brały pewności, ceny żyta poszły nawet w gó-
rę, inne bez zmiany. W Holandyi uspo-
sobienie spokojne, ceny prawie bez zmiany,
zapotrzebowanie żyta wzrasta, znajdując za-
spokojenie w dowozach rosyjskich. W po-
łudniowych Niemczech utwierdza się lepsza

tendencja; w obec szczupłych dowozów pod-
nosi się interes rzeczywisty. W Węgrzech
pomyślny nastrój interesu utrzymuje się w ca-
łej pełni, obroty dosięgają znowu znacznych
rozmiarów. W Galicyi, Arcyksięstwie i Cze-
chach usposobienie ośpałe. W Rosyi z po-
wodu odwilży mało ruchu, targi szczupło
zaopatrzone, więc mimo większego zapotrze-
bowania, interes jest bardzo ograniczony;
wywóz zagranicę nieznaczny, tylko do Ho-
landyi odstawiono kilka większych partij
żyta.

Tutejsze targi, które dotychczas w prze-
ciwieniu do zagranicy zachowywały mo-
cną pozycję, teraz przodują w obniżce kur-
sów. Tylko wczorajszy dzień stanowił ró-
żnicę, zwiększył się popyt i wzniosł poziom
cen. Dopóki nie ma trwałego mrozu, każ-
dy ogranicza tu swoje potrzeby do możli-
wych granic w nadziei, że później zaopa-
trzyć się będzie mógł łatwiej i taniej. To
też było powodem słabego usposobienia dla
żyta, które dotychczas odznaczało się mocą.
Z powodu otwarcia wodnej drogi ze Szczeci-
na, spodziewają się ztamtąd znaczniejszych
dowozów, a że i z Hamburga nadchodzą
ciagle ładunki, więc ceny są pod naciskiem.
Interes zarówno rzeczywisty jak i termino-
wy zmalał, kursy opadły o 1 m. na termi-
ny bliższe, 1 1/2 m. na wiosnę, 1 1/2 m. na mj.
cz., 1 m. na dalsze terminy. Pszenica
mniej jeszcze zwracała uwagi, aniżeli w ty-
godniu poprzednim. Wiadomość o wielkich
powodziach w Ameryce wpłynęła korzystnie
na usposobienie i byłaby niezawodnie wy-
wołała podwyższenie cen, gdyby nie oddzia-
ływały na usposobienie w przeciwnym kie-
runku spodziewane na wiosnę ogromne rea-
lizacje. Notowania chwiały się, wczoraj
wykazywały nawet zwyżkę, lecz wkońcu po-
wróciły do tego samego poziomu, na któ-
rym zakończyły poprzedni tydzień; tylko
terminy na cz. lp. i dalsze zyskały 25 f.
Owies w m. w dobrym gatunku cieszy się
dawnym popytem, ceny podwyższyły się na-
wet cokolwiek; przytem i średnie gatunki
zyskały, przytem z większą łatwością je
zbywano. Ofiarowano jednak najwięcej po-
słednich gatunków, które obniżyły się w ce-
nie. W ogóle interes obracał się w ciał-
nych granicach, świeże dowozy były skąpe.
Terminy straciły 75 f. Kukurydza w m.

NAUKA, SZTUKA, LITERATURA.

7

SERDECZNY PRZYJACIEL

Nowella przez Catulle'a Mendèz'a

Przekład Maryi K...

(Dalszy ciąg).

— Zdarzyło mi się to, że mam żonę i
syna.

I uczył się wielce zadowolonym.
Był to ostatni dla niego dzień zupełnego
szczęścia. Zła myśl utkwiała mu w głowie.
Z początku zjawiała się w rzadkich tylko
przestankach, cierpienie przychodziło dopie-
ro peryodycznie. Ale te chwile, aczkolwiek
tak rzadkie, rzucały cień smutku i na te
momenta, w których nie myślał o tem
wcale. Stał się więcej milczącym, nie ba-
wił się już tak często z Fredziem i nawet
zdardało się niekiedy, że zapominał przed
pójściem na spoczynek uściśkać żonę.

— Jaki ty się zrobiłeś poważny! Mówi-
ła Klementyna.

— Starzę się kochanie, odpowiadał.
Miał przecież dopiero lat czterdzieści.

On sam, prawdę powiedziawszy, nie wyo-
brażał sobie, aby myśl jakaś mogła taki
wpływ wywierać na człowieka i szczerem
był zupełnie mówiąc, iż staje się ponurym
przez wiek. Zresztą myśl owa nie wcieliła
się dotąd jeszcze w unysł jego. Zawsze się

jednoczyła z Edwardem Pichard, od które-
go wyszła, a wstręt jaki obecnie wzbudzał
w nim dawny towarzysz, dopomagał do tem
silniejszego opierania się nagabywaniu, ja-
kiego Pichard był pierwszą przyczyną.
Powtarzał sobie często: kłamca mógł tylko
kłamstwo powiedzieć. Ochiał mi wyrządzić
przykrość, ale nie jestem takim idyotą,
abym miał mu sprawić tę przyjemność, iż
udało mu się uczynić mnie nieszczęśliwym.
W opowiadaniu jego nie było najmniejsze-
go serca. Rzecz niemożliwa, aby Ferdynand
był podobnym do pana Fauvel; mu-
szę się poradzić lekarza. Doktorzy zdaje
mi się wiedzą coś więcej, aniżeli myśliwi.
A zresztą, cóż by to było tak złego. Cho-
ciażby też Fredzio i był nawet podobny do
pana Fauvel, to jeszcze nie byłoby o co
życia sobie zatruwać. Czyby to przeszka-
dzało mojej żonie być moją żoną, a memu
synowi być moim synem? Pierwszy mąż
mojej żony był człowiekiem wielkiej zamoż-
ności;—ale on nic a nic do niego nie podobny,
ani troszeczkę, wiem ja o tem dobrze, on
przecież zupełnie podobny do Klementyny!
Nie mówię już: Ferdynanda.

Pomimo to wszystko jednakże nie prze-
stał być serdecznym dla żony, a pełnym
tkliwej dobroci dla syna. Na pozór był to
ten sam człowiek, nieco tylko poważniejszy.
Klementyna nie widziała wzroku, jakim
niekiedy, ukradkiem, patrzył na Ferdynanda.

Pewnej niedzieli nie wyszedł nigdzie i
Klementyna wchodząc do saloniku, by mu

powiedzieć, iż idzie odwiedzić jedną ze
swych przyjaciółek, zastała męża z pośpie-
chem zamykającego szafę.

— Czego szukasz? zapytała.

— Nic, książeczki, odrzekł.

Szymon zarumienił się, gdyż kłamał.
Ale Klementyna nie spostrzegła jego po-
mieszania i podała mu czoło do pocałowa-
nia na pożegnanie.

— Nie bierzesz Fredzicia?

— Nie.

— Tem lepiej.

— Dla czego?

— Będę się z nim bawił.

Klementyna uśmiechnawszy się wyszła.
Nie książki wcale szukał Szymon. Przy-
pomniał sobie, iż widział dawniej, tylko nie
wiedział gdzie, portret starego Fauvel.
Pragnął go teraz zobaczyć. Pamiętał do-
skonale rysy twarzy dawnego swego zwierz-
chnika i przekonany był, iż pomiędzy niemi
a twarzą Fredzicia nie zachodziło naj-
mniejsze podobieństwo; jednakże rad byłby
przeświadczyć się o tem lepiej jeszcze. Do-
szedł więc do tego, że potrzeba mu było
dowodów! Ale gdzie mógł być ów portret?
Daremnie szukał we wszystkich kątach;
wreszcie zapytał służącą:

— Magdaleno, czy nie widziałas obrazu
w czarnych ramach?

Nie śmiał wymówić: portretu.

— A co ten obraz przedstawiał?

— Starego jegomościa z orderami.

Nie śmiał wymówił pana Fauvel, które-

go przecież Magdalena знаła bardzo do-
brze.

— Nie, nie widziałam, odpowiedziała
Magdalena i powróciła do kuchni.

— Czy ty szukasz portretu tatki Fauvel?
zapytał Fredzio bawiący się w kącie salonu
na dywanie.

— Co? co ty mówisz? co to jest tatka
Fauvel? krzyknął Szymon rzuciwszy się ku
synowi.

— Tatko Fauvel! wiesz przecież, to mąż
mamusi.

Szymon padł na fotel; twarz jego okryła
się kroplami potu. Przypominał sobie, że
on sam miał niegdyś zwyczaj mówić „tatko
Fauvel” i dziecko powtarzało tylko słysza-
ne słowa; pomimo to, te kilka wyrazów
wzburzyły mu serce, zawołał też:

— Muszę koniecznie znaleźć ten portret.

— Jest w moim pokoju na półce po nad
łóżkiem, odpowiedział chłopczyk, a musi
się doskonale nudzić odwrócony twarzą do
ściany.

W kilka chwil później, Szymon Charlerie
siedział na kobiercu pod oknem trzyma-
jąc jedną ręką syna, a drugą portret pana
Fauvel.

— Żadnego podobieństwa żadnego... Ah!
ah! czy to mój Fredzio ma taki nos okrą-
gły jak kartofel! Wcale nie. Chodź tu
mój synku, niech pocałuje twój nosek. Fer-
dynand zresztą blondyn. Łotr ten Pichard!
A usta naprzykład! najmniejszego przypom-
nienia, nie a nie!

I wzrok Szymona bezustannie przecho-

doskonale utrzymała swoje ceny, ponieważ składki znajdują się w jednych rękach. Obroty terminowe były ograniczone, szczególnie w zaniebaniu były terminy bliższe, które straciły 1 m., dalsze spadły tylko o 50 f. Zbyt mąki żytniej jest zawsze bardzo dobry, młyny pracują w całej pełni i z łatwością opróżniają swoje składki. Dowozy obcej mąki nieznaczne. Ceny jednakowoż obniżyły się o 20 f. Artykuły pastewne są zawsze bardzo poszukiwane i dobrze płacone. Olej skalny w zastój, ceny nominalne jak w tygodniu poprzednim. Olej rzepakowy w usposobieniu ospałym. Złecenia terminowe na kw. mj. napotkały na tak małą ochotę kupną, że ceny opadły o 1 m. i dopiero na tym poziomie znalazły życielsze przyjęcie. Spekulację ożywiły wiadomości z Indji, według których tamże bardzo małych zbiorów w tym roku spodziewać się należy; zakupiono też zaraz znaczniejsze ilości oleju rzepakowego ze zbiorów we wrześniu i październiku. Wczoraj objawiła się jeszcze żywsza ochota do kupna i ceny poprawiły się tak, że obniżka w porównaniu z poprzednim tygodniem wynosiła w końcu tylko 10 f. W handlu spirytusem usposobienie było zmienne; z początku interes był bardzo ożywiony, szczególnie terminy podniosły się w cenie o 50 f. Później powróciła dawna ospałość; w każdym jednak razie zyskały ceny w m. bez bec. 50 f., a terminy 20—30 f.

Nafta rosyjska w Hamburgu. Do Hamburga przybyła w tych dniach pierwsza znaczna partya kaukaskiego oleju skalnego (1,327 bec.). Parowiec „Sydenham,” który dostarczył ową partję, jest pierwszym okrętem, przybywającym wprost z Batumu do portu niemieckiego. Prócz nafty przywiózł ten statek znaczną ilość innych olejów mineralnych, rudę i t. p. produkty kaukaskie, otwierając w ten sposób bezpośrednią komunikację pomiędzy Hamburgiem, a bogatymi prowincjami Kaukazu, połączonemi z Batumem koleją żelazną.

Powyższy transport został wysłany przez towarzystwo akc. Ellers, Burkhardt et Cie dla firmy C. Suhrberg młodszy.

Aczkolwiek o racjonalnej konkurencji z naftą amerykańską mowy dotąd być nie może, atoli ten korzystny zbyt naft kaukaskiej zagranicą zwiastuje świetną przyszłość powyższej gałęzi przemysłu.

Nowy przedmiot handlu. Dzienniki petersburskie donoszą, iż w liczbie całkiem nowych artykułów eksportu zagranicznego znajdują się suszone jaja mrówcze, których wywóz dosięgał w roku zeszłym sumy 100,000 rs.

„Noworos. Telegraf” pisząc o przemyśle fabrycznym w Odessie twierdzi, że przemysł ten rozwinął się tam dopiero od niedawnego czasu. Przy istnieniu wolnych cel, ludność Odessy i okolicy otrzymywała wszystkie niezbędne wytwory z zagranicy i dopiero z podniesieniem cel na towary europejskie, przemysł fabryczny począł się podnosić. W r. 1877 produkcja fabryk odeskich wynosiła 10,400,000 rs., w r. 1879 wzrosła do 17,157,000, a w r. 1882 dosięgała 26,976,673 rubli. W roku też 1882 funkcjonowało 212 fabryk. Do powiększenia przemysłu odeskiego przyczyniły się znaczne zażądania ze Wschodu, tudzież z Bułgarii, Turcji, Egiptu, a nawet z Holandji.

Wytwarzanie kwasu fosforowego. Wiadomo jak ważny zwrot w przemyśle żelaznym spowodował wynaleziony w roku 1879 sposób uwalniania żelaza od fosforu, za pomocą ogrzewania tegoż w tak zwanym konwertorze,

przy domieszcze wapna i silnym przystępie powietrza. Mniej wszakże znanym jest fakt, że przy tem oczyszczaniu żelaza wytwarza się wielka ilość kwasu fosforowego w postaci użytecznej dla rolnictwa, fosfor bowiem stanowi ważną część składową prawie wszystkich uprawianych roślin. Obecnie oczyszczają w Niemczech za pomocą konwertora 700,000 ctr. surowca. Zawartość w nim fosforu wynosi 2 — 3 proc. W obec tego, przy oczyszczaniu 700,000 ctr. surowca wytwarza się jako produkt uboczny, pół miliona kilogramów kwasu fosforowego. Ceniąc średnio centnar po 25 m., ilość wytwarzanego corocznie kwasu fosforowego przedstawia wartość 12½ miliona m. Dla braku odpowiednich urządzeń tylko ¼ część surowca zawierającego fosfor, bywa od niego uwalnianą, w przyszłości więc prawdopodobnie dochody z tego źródła płynące powiększą się ogromnie. Dodać należy, że zużycie, zawierające fosfor mieszczą w sobie bardzo wiele innych mineralnych części, stanowiących wyborne pożywienie dla roślin, i że przytem dają się zamienić na nawóz łatwy i małym kosztem. Próby dokonywane z takimi nawozami wypadły bardzo pomysłnie, jest więc nadzieja, że wytwarzanie tego ubocznego produktu, przyniesie ogromne korzyści, zarówno w przemyśle żelaznym, jak i w rolnictwie.

Kronika Łódzka.

(—) **Z teatru polskiego.** Stosując się do słusznych uwag „jednego z wielu,” rozpoczęto czwartkowe przedstawienie punktualnie o godzinie ósmej i, z wyjątkiem tylko antraktu pomiędzy 1 a 2 aktem, kiedy musiano zmienić zupełnie sceneryę, nie przewlekano żłyticznie widowiska. Nawet publiczność względnie dopisała; krzesła były dosyć licznie zajęte. Wybór benefisanta p. Danielewskiego padł na komedję, albo raczej farsę Bariera i Gondineta pod tytułem „Trzpiotka,” która z wielkiem powodzeniem przedstawiana bywa na wszystkich prawie scenach europejskich.

Powodzenie swe zawdzięcza ten utwór przedewszystkiem żywej akcji i prawdziwie francuzkiemu humorowi, a te zalety pokrywają w znacznej części brak głębszej myśli i jakiegokolwiek tendencji.

Nad treścią tej błachostki nie warto się szeroko rozwodzić; polega ona cała na „rozlicznych zawikłaniach, wynikających z trzpiotowego usposobienia głównej bohaterki sztuki, Celestyny, przedstawianej przez panią Puchniewską, która rolę swoją oddała dobrze. Wogóle też wykonanie „Trzpiotki” było pod każdym względem zadawalające, do czego przyczynili się jeszcze głównie: panie Zielezińska, Majdrowicz i Kościelec, oraz panowie Gloger, Halicki i sam benefisant p. Danielewski.

(—) **Oświetlenie elektryczne** zaczyna się już i w naszym mieście rozpowszechniać. Dotychczas zaprowadzili je dwie fabryki, a mianowicie zakłady K. Scheiblera, gdzie część warsztatów korzysta już z tego wynalazku, oraz przedsiębiorstwo wełny czesankowej pod firmą Laon Allart et Cie.

KRONIKA KRAJOWA I ZAGRANICZNA.

— **Z powodu projektu** połączenia stanu ziemieńskiego ze stanem mieszczańskim, ministerjum skarbu w porozumieniu z mi-

nisterjum spraw wewnętrznych, poleciło swoim organom zebranie szczegółowych danych o obecnym stanie organizacyi cechowej w rozmaitych guberniach.

— **Departament praw i ekonomii państwowej** roztrząsa projekt zmian w ustawach banków kredytu hipotecznego, obejmujący następujące przepisy: 1) celem zabezpieczenia interesów banków z jednej strony, z drugiej zaś interesów dłużników, należy zmienić sposób szacowania majątków, przy czem pożyczka w żadnym razie nie powinna przechodzić 60% szacunku majątku; 2) pożyczki dodatkowe, udzielane zazwyczaj w wypadkach niewypłacalności dłużników, mają być wypłacane najwcześniej po upływie 5-ciu lat od daty wydania pierwszej pożyczki; 3) ministerjum skarbu ma prawo wstrzymać emisję listów zastawnych i zarządzać peryodyczne rewizye banków przez specjalnych delegatów.

— **Dzienniki petersburskie** donoszą, iż w kołach rządowych powstał zamiar przeprowadzenia zasadniczych zmian w przepisach o pożyczkach na zastaw własności ziemskiej, głównie celem rozszerzenia kredytu rolnego.

— **Ministerjum komunikacyi** wygotowało, jak donosi *Russ. kur.*, następujące przepisy o urzędnikach kolejowych: 1) zarządy kolejowe obowiązane są wybierać urzędników spośród poddanych rosyjskich, władających dokładnie językiem rosyjskim; 2) od kandydatów na posady specjalne techniczne, należy wymagać odpowiednich świadectw i dyplomów naukowych; 3) kandydatów na posady urzędników ruchu należy poddawać ekspertyzie lekarskiej, celem sprawdzenia wad fizycznych; 4) naczelnikiem kolei może być mianowany urzędnik, który przesłużył przynajmniej lat 6 w charakterze naczelnika dystansu, zaś naczelnikiem dystansu może zostać urzędnik, mający za sobą 3 lata służby kolejowej, pomocnikiem naczelnika dystansu—urzędnik, który przez rok pełnił obowiązki naczelnika stacyi, wreszcie naczelnikiem stacyi—urzędnik, który przez rok pełnił obowiązki pomocnika naczelnika stacyi.

— **Departament dochodów celnych** wyjaśnił w ostatnim swoim okólniku, iż przywóz z zagranicy trunków spirytusowych, wzbронiony jest jedynie w beczkach, we wszelkich zaś innych naczyniach, jak szklanych, glinianych, i t. p., dokonywany być może bez względu na ich obojętność; cło pobierane być ma od wódek zagranicznych w stosunku po 75 kop. za 1/20 wiadra.

— **W sferach rządowych** agituje się myśl ogólnej rewizyi ustawy o opłatach skarbowych, oraz projekt zmian w przepisach o podatkach sądowych.

— **Rada państwa** wkrótce ma roztrząsać nowe przepisy o handlu trunkami, wygotowane przez specjalną konferencyę w ministerjum skarbu; jednocześnie z temi przepisami rada ma zadecydować projekt uprządkowania handlu wódczanego, celem zmniejszenia pijaństwa, oraz projekt zwiększenia kar za naruszenie ustawy handlu trunkami.

— **W Petersburgu** powstaje towarzystwo hodowli drobiu, którego ustawa ostatecznie już wygotowana, wkrótce ma być podana do zatwierdzenia władzy administracyjnej; na czele towarzystwa stoi specjalista profesor Bogdanow.

— **Komisja językowa Akademii** umiejętności pracuje jak wiadomo oddawna nad ustaleniem pisowni polskiej.

Mozolna praca komisji prowadzoną jest

obecnie bardzo gorliwie, posiedzenia odbywają się coraz częściej, niekiedy nawet w niedziele i święta uroczyste.

To też w uajdrażliwszych kwestiach pisownicznych komisya powzięła już odnośne uchwały.

Uchwalono zatem jednomyślnie lub większością głosów:

- 1) przy głoskach *b, m, p, w*, w zakończeniu wyrazów nie używać kreski miękkącej;
- 2) pisać w trybach bezokolicznych, według Małeckiego: *móc, strzec, biec*, zamiast: *módz, strzedz, biedz*;
- 3) nie używać na początku wyrazów ani po samogłoskach kombinacyi *ji*, lecz samej samogłoski *i*;
- 4) wyrazy przyswojone zakończone na *ia, ya*, pisać *opinia, historia*;
- 5) końcówek *ski i stwo* nie zamieniać nigdzie na *zki i ztwo*.

Zasadniczą i wszechstronną dyskusję wywołał, jak się łatwo domyślić, czwarty z powyższych punktów.

Na posiedzeniu komisji, odbytem d. 23 grudnia r. z., odrzucono po kolei wnioski przyjęcia pisowni *opinja, historia* i wnioski pisania *opinja, historia*, a przyjęto pięcioma głosami przeciw trzem, wniosek pośredniczący, pozostania przy pisowni *opinia, historia*.

Za wnioskiem tym głosowali członkowie komisji: dr. J. Hanusz, prof. dr. Lucyan Malinowski, p. Mieczysław Pawlikowski, ks. kanonik Polkowski i dr. Władysław Wisłocki.

— **Przedstawiciele kasy pożyczkowej** przemysłowców warszawskich na ogólnem zgromadzeniu odbytem w dniu 13 b. m. pod przewodnictwem prezesa komitetu p. Spiesza, zawiadomieni zostali przez tegoż, że projektowane od dość dawna zmiany w ustawie kasy, zostały nareszcie zaakceptowane przez ministra skarbu.

Z dalszego ciągu przemówienia prezesa okazuje się, że rok operacyjny kasy w ostatecznym rezultacie nie wypadł niekorzystnie, pomimo pewnych strat finansowych, spowodowanych przez udzielanie zbyt łatwo kredytu, dywidenda na r. b. pozostała w dawnej wysokości i wypłacana będzie od daty ogólnego zebrania, pracownicy otrzymają zwykły zasiłek na fundusz przezorności, a straty pokryte zostaną z funduszu rezerwowego.

Ze sprawozdania komisji rewizyjnej okazuje się, iż w roku sprawozdawczym zmniejszyła się liczba uczestników kasy z grona drobnych przemysłowców, którzy najwięcej potrzebują zwykle kredytu oraz, że ilość pożyczek zabezpieczonych przez weksle dyskontowe zwiększyła się o 25 proc., podczas gdy ilość pożyczek opartych na wszelkich innych rodzajach gwarancyi, zmniejszyła się.

Liczba uczestników kasy wynosiła w końcu r. z. 5,323, t. j. o 45 mniej, niż w roku poprzedzającym; udzielone zaś pożyczki w liczbie 10,977 wynosiły ogółem sumę rs. 4,324,582 kop. 51, t. j. o 185,616 rs. 15 kop. więcej, niż w 1882 r.

Ilość wkładów czyli udziałów należących do 5,323 stowarzyszonych, wynosiła rs. 338,153, kapitał żelazny kasy powiększył się z 106,419 rs. 32 kop. w r. 1882, do rs. 119,240 kop. 23 w końcu roku sprawozdawczego. Kapitały na lokacyi dosięgnęły cyfry rs. 1,075,382, na rachunku przekazywom pozostało w dniu 31 grudnia r. z. 155,635 rs. a fundusz zarerwowany spadł do sumy 589 rs. 86 kop.

Nareszcie zyski do rozdziału wyniosły rs. 46,355 kop. 91 i podzielone zostały w na-

dział z żółtej twarzy portretu na różowe policzki Fredzia.

— Może w sprawie oczów jest cośkolwiek. Bo kolor ich naprzykład zupełnie inny. Syn mój ma oczy niebieskie jak Klementyna, a oczy portretu są... Ach! otóż możnaby powiedzieć, że oczy portretu są teraz niebieskie? Nie, to gra światła mnie ludzi. Pamiętam doskonale, pan Fauvel miał oczy zielone. Co zaś do czoła, sam nie wiem co myśleć. Alboż Ferdynand ma takie wyniosłości nad oczyma? Tak jest, ma! Dziwna rzecz, przed chwilą nie widziałem najmniejszego podobieństwa, a teraz przypatrując się baczej...

Biedny człowiek tak się wpatrywał, aż doszedł do tego nareszcie, że nie widział.

— Ależ ja jestem szalony! szalony! wołał, biorąc się obydwojma rękami za głowę; potem znów przycisnąwszy syna do piersi długo płakał, całując jasne włoski zdziwionego dziecka.

Znowu upłynęły trzy miesiące, Szymon chudł; nie miał już teraz tej pełnej, łagodnej twarzy, na której troska nie wyżyłobiła nigdy ani jednej zmarszczki. Od niejakiego czasu niewiele mówił, ale teraz stał się prawie zupełnie milczącym. Klementyna zwróciła wreszcie uwagę, w jaki dziwny sposób, jak gdyby z nienawiścią spoglądał niekiedy na Ferdynandka. Złe sypiał. Każda sobie wnieść łóżko do saloniku. Pewnej nocy usłyszała Klementyna przez ścianę, jak płacząc, powtarzał kilkakrotnie: „Uderzające! Rzeczywiście uderzające!

Klementyna, zerwawszy się, pobiegła do męża. Szymon, zupełnie rozebrany, chodząc szybko po pokoju. Zobaczywszy żonę, rzucił się w kąt saloniku i stanął przed jakimś kwadratowym przedmiotem, opartym o ścianę, jakgdyby go chciał przed wzrokiem Klementyny zasłonić.

— Idź sobie! idź! — wołał; — ależ idźże precz pani Fauvel!

Biedna kobieta przestraszyła się. Po raz to bowiem pierwszy, Szymon szorstko do niej przemawiał.

— Dla czego nazywasz mnie panią Fauvel? — zapytała płacząc.

Szymon przybiegł do niej i objął w ramiona.

— Jestem niegodziwiec! Klementyno! Ferdynando! przebac mi!

Zdawało się żonie, że go chwila uzdrowiła; ale nazajutrz przez cały dzień, nie wymówił ani słowa.

Myśl wyłączna, która się dostała do tego ciemnego i ciasnego umysłu, podobna była do wielkiego pajaka na bagnistej kałużu, pajak szamocze się, pływa, aż wreszcie się zagłębia.

Za tem pierwszym, przyszedł i inne niebezpieczeństwa. Pierwszego dnia, Klementyna, nie zwróciwszy uwagi na adres, otworzyła list do męża przyniesiony. Był to urzędowy dokument z ministerjum. Zawiadamiano Szymona, iż z przyczyny coraz częściej powtarzającej się, a teraz prawie już bezustannej jego nieobecności w biurze, zarząd zmuszonemu był zamianować kogo innego

na jego miejsce. Gdy osłupiała Klementyna kończyła czytanie dymisji, usłyszała na schodach kroki męża, poskoczywszy więc ku drzwiom i otwierając takowe gwałtownie: — Czy to prawda? — zawołała wskazując na list przyniesiony.

Szymon zbladł; nie śmiał powiedzieć ani tak, ani nie, drżał tylko jakgdyby wstrząsany febrycznym dreszczem, a po chwili zbiegł szybko ze schodów, wyszedł na ulicę i nie powrócił aż późno w nocy, kiedy sądził, że żona już śpi.

Rzeczywiście, Szymon oddawna już przestał chodzić do biura. Siedząc nieruchomo przed stolikiem, nie mógł się oprzeć coraz głębszemu wgrzyzaniu w mózg złej, przesładowującej go myśli, chodząc zaś, mniej rozpamiętywał, a zatem mniej cierpiał.

Po otrzymaniu dymisji, lekając się wyśmiewek żony, mało przebywał w domu, a biegający bez celu, z jednego końca miasta na drugi zajmowały mu teraz dzień cały. Szedł prosto przed siebie, potracając przechodniów, a przed powozami instynktownie się tylko usuwał. Usta jego poruszały się ciągle, rozmawiał sam ze sobą. „To nie mój syn. Nie mam syna. To syn tamtego!” Razu jednego zerwał mu wiater kapelusz z głowy. Szymon nie spostrzegł nawet, iż szedł z odsłoniętą głową. „Nie byłbym nigdy sądził, iż to jest rzecz możliwa, a jednakże tak jest. Uczeń powinienby to umieć wytłómaczyć. Szczególniej wczoraj w straszny sposób do niego był podobny; aż się przestraszyłem, gdy mnie

przyszedł uściśkać.”

Uczucie, jakiego doznawał, zupełnie było niejasne, nie zdawał sobie sprawy dla czego to podobieństwo ból mu zadawało, ale cierpiał. Skoro wieczór powracał do domu, wsuwał się do mieszkania cichutko, spodziewając się, iż nikt nie spostrzeże wejścia jego do saloniku, gdzie stało łóżko. — Lecz Klementyna czatowała na niego.

— Szymonie, czy chory jesteś, powiedz mi co ci jest?

Szymon odpowiadał:

— Tak, tak, chory jestem, mam migrenę, ale to przejdzie.

I zaczynał szybko chodzić po pokoju Żona nalegała:

— Może przed położeniem się do łóżka, chcesz zobaczyć Fredzia?

Szymon chodził coraz prędzej, mówiąc:

— Widzę go! widzę go ciągle przed sobą!

Albo zatrzymywał się, wybuchając nagle gwałtownym płaczem. Płacząc, czuł się mniej nieszczęśliwym.

Wkrótce zaczęło brakować w domu pieniędzy. Nie mieli przecież żadnego kapitału i żyli dotąd tylko z pensyi Szymona; po stracie miejsca pozostali więc bez środków utrzymania. Klementyna spróbowała napomknąć o tem mężowi.

— Należałoby ci pójść do ministra, powiedziała.

Szymon odpowiedział.

— Gdyby pan Fauvel żył jeszcze, toby mnie polecił.

OBWIESZCZENIE.

Powołując się na obwieszczenie swoje z dnia 27 września (9 października) r. z. Nr. 3485, ogłoszone w gazetach Łódzkiej Nr. 230 i Tageblatt Nr. 231 w 1883 r. Dyrekcja widzi potrzebę stowarzyszonych uprzedzić, że przypadająca od udzielonych pożyczek rata listopadowa 1883 winna być wniesioną do kasy towarzystwa najpóźniej w dniu 17 (29) lutego r. b. w razie bowiem niezapłacenia do tego dnia rzeczony raty, Dyrekcja stosownie do § 78 Ustawy, zniwoloną będzie zalegać nieruchomości wystawić na sprzedaż, unikając odpowiedzialności z osoby i majątku jako § 68 na Dyrektorów jest postanowioną. Dyrekcja spodziewa się jednakże, że stowarzyszeni unikając tej ewentualności i znaczących kosztów jakie wystawienie na sprzedaż za sobą pociąga, zalegającą ratę w terminie wyżej oznaczonym do kasy towarzystwa wnieść nieomieszają.

Prezes: Z. Grohmann.
Dyrektor Biura: A. Rosicki.
76-1-

OBWIESZCZENIE.

Komisarz sądowy Piotrkowskiego Sądu Okręgowego Józef Greffkiewicz, zamieszkały w Łodzi, na ulicy Solnej pod Nr. 338, na zasadzie § 1038 U. P. C. niniejszem podaje do wiadomości, że na skutek zdania egzekwującego Karola Bredsznajdera i z przyczyny niesprzedania jeszcze maszyn i chomont, naznaczona na 13 (25) stycznia 1884 r. sprzedaż ruchomości należących do Karola Ottona Fiszera, odbędzie się 7 (19) Lutego 1884 r. o godzinie 10 rano, na miejscu ich przechowywania, w m. Pabjanicach, w domu Nr. 41.

Ruchomości składające się z maszyn pończoszniczych i chomont ocenione zostały do licytacji ogółem na sumę rs. 304.

d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1884 r.
(podp.) Komisarz sądowy
Józef Greffkiewicz.
75-1-

Wierzyciele D. Kossowskiego raczą w przyszłą Niedzielę t. j. dnia 17-go b. m. o godzinie 10-ej rano przybyć do mego kantoru dla porozumienia się co do ważnego punktu, w tej kwestyi.

Ludwik Meyer.
79-1-

TAKSA

Artykułów żywności w mieście Łodzi na czas od d. 1 (13) do 15 (27) Lutego 1884 r.

WOŁOWINA	Oznaczenie miary lub w.	R. kop.
Mięsa z wołu opasowego.	1 Funta	13 1/2
Mięsa z wołu krajowego.	—	11
Pogodwicy.	—	20
Flaki z wołu.	—	65
Serce, wątroba, dudy i płuca.	—	75
Cynadry dwie.	—	18
Ozór.	—	48
Głowa z mordą.	—	65
Nogi.	—	33
Łoju nietopionego.	—	13 1/2
Mięsa koziego.	—	13 1/2
WIEPRZOWINA.	—	—
Wieprzowiny ze skórką i białem I gat.	—	18
Schabu.	—	14 1/2
Głowa.	—	1
Stoniny świeże.	—	22
obsuszonej.	—	24
Sadła świeżego.	—	22
obsuszonego.	—	—
CIELECINA.	—	—
Cielęciny niewydęte.	—	11
Głowa z mózgiem.	—	16 1/2
Cztery nogi, kreski i śledziony.	—	40
Letkie, serce i wątroba.	—	16 1/2
BARANINA.	—	—
Baraniny z tłuszczem.	—	—
Głowa.	—	—
Letkie, serce i dudy.	—	—
Mięsa koziego.	—	—
BUKLI.	—	—
Bulek montowych.	—	9
zwyczajnych.	—	7
CHLEBA.	—	—
Chleba pyłowego z maki.	—	4 1/2
z młyna parowego.	—	3
Chleba z maki pośledniejsz.	—	—

Kwiaty, koronkowe szaliki i fichus.

SKŁAD
PŁÓTNA, HAFTÓW I BIELIZNY

Nikomeda Trembeckiego

ŁÓDŹ ulica Piotrkowska 784

poleca na sezon obecny

Koszule męskie pięknie uprane najlepszego niezaprzeczenie fasonu bez kołn. i mankiet: za tuz. 18,00 24,00 36,00 Rsr.
" " " " " z kołn. i mankiet. " " 33,00 48,00 54,00 "

NOWOCI

w krawatach męskich i damskich, spinkach do mankietów i gorsów, spinkach do krawatów, kołnierzach, mankietach damskich i męskich, żabotach i kryzach, chustkach na szyję i do nosa.

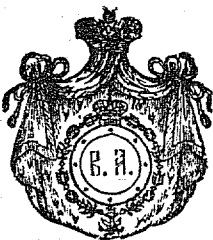
Skarpety baweł, fil d'ecots, jedwabne. Pończochy balowe od 3,50 rub. za tuz. 19-8-0

Chustki frakowe Pugilaresiki perfumowane

CZIN - KIN - KULONG

Wyborowy gatunek Herbaty

firmy

PIOTR ORŁÓW

Odnaczający się pysznym aromatem i nieporównany w smaku, w cenie Rs. 2 k. 20 za funt mam zaszczyt polecić.

M. Sprzączkowski.

31-4-0

W mieście Lublinie

jest do sprzedania

DOM MUROWANY

PUBLICZNE

SPRZEDAŻE

Nieruchomości Nr. 152 w Zgierzu (SSów E. Neumanna), Nr. 452 w Łodzi, (Edwarda Baumann), Nr. 1410 w Łodzi, (Edwarda Baumann), odbędzie się w dniu 21 Marca (2 Kwietnia) 1884 r. w Sali Zjazdu Sędziów Pokoju w Piotrkowie. Blizszych objaśnień udziela Adwokat Przysięgły Hausbrandt, w Piotrkowie.

66-3-6 67-2-3

Przyjmuję ubezpieczenia od ognia dla St. Petersburskiego Towarzystwa „Salamandra“, z czem się polecam, przyrzekając największą akuratność.

E. Zand

Ulica Piotrkowska Nr. 520.

Bazar Kaliski.

52-5-0

Od 1-go Kwietnia r. b. do wynajęcia

MIESZKANIE

składające się z 5 pokoi, przedpokoju, kuchni, pokoju kąpielowego z klozetem wodociągami i zlewem. Blizsza wiadomość u Cezara Richtera, Cegielniana ulica 271 l.

29-3-3

Od 1 kwietnia są do wynajęcia przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 532

RÓŻNE LOKALE

Sklep obszerny na parterze z przyległymi 2 pokojami i kuchnią.

Na I-em piętrze 4 pokoje i kuchnia, na II-em również 4 pokoje i kuchnia z piwnicami i wszelkimi wygodami.

Blizsza wiadomość u właściciela domu. 63-6-0

NAUCZYCIELKA

z wyższym patentem, udziela lekcje: muzyki, języka francuzkiego i przedmiotów klasycznych. O warunkach dowiedzieć się można codziennie w mieszkaniu W-iej Grabowskiej, ulica róg Wschodniej i Kamiennej Dom Finstra, Nr. mieszkania 11.

23-3-3

Zakład litograficzny i drukarski

L. Krukowskiego

wykonywa wszelkie roboty wzakres jego wchodzące, po cenach umiarkowanych.

GIEŁDA WARSZAWSKA d. 14 Lutego.

Weksle.	ZA	Dyskonto	Z końcem giełdy		Dopełnione transakcyje
			żądano	placono	
Berlin (169 1/2)	dł. ter.	2 d.	100 mr.	4	50 75 77 1/2
" (169 3/4)	kr. ter.	2 d.	100 mr.	"	50 60 62 1/2
Inne niem. miasta bank.	dł. ter.	2 d.	100 mr.	4	—
"	kr. ter.	2 d.	100 mr.	"	—
Londyn	dł. ter.	3 m.	1 £.	3 1/2	—
"	kr. ter.	3 m.	1 £.	"	—
Paryż	dł. ter.	10 d.	100 Fr.	3	10 28
"	kr. ter.	10 d.	100 Fr.	"	—
Wiedeń	dł. ter.	3 d.	100 flor.	4	41 5 7 1/2
" (142 1/2)	kr. ter.	3 d.	100 flor.	"	—
Petersburg	dł. ter.	2 d.	100 rs.	6	85 20 25 35

Papiery państw. (za 100 rs.).	Stopa proc.	Dopełnione tranz.	Z końc. giełdy		Akcyje. (za 100 rs.).	Stopa proc.	Dopełnione tranz.	Z końc. giełdy	
			żąd.	placon				żądano	plac.
Oblig. Skar. Kr. Pols. duże	4	—	—	—	Akcyje D. Z. War.-W. 100r.	4	—	—	—
" " " male	4	—	—	—	" " W.-Byd. 500r.	4	—	—	—
Dowody Kom. Cen. Likw.	—	—	—	—	" " " 100r.	5	—	—	—
Listy Likw. Kr. Pols. duże	4	—	88.30	—	" " Teres. 1000r.	5	—	—	—
" " " male	4	—	88.20	—	" " " 100r.	5	—	—	—
Ros. Poż. Ws. I em. 1000r.	5	—	92.60	—	" " Fabr.-Łódzkiej	—	—	—	—
" " " " 100r.	5	—	92.60	—	" " Banku Handlowego	—	—	—	—
" " " " 50r.	5	—	92.60	—	" " w Warszawie 250r.	—	—	—	—
" " " " 1000r.	5	—	92.60	—	" " War. Ban. Dys. 250r.	—	—	—	—
" " " " 100r.	5	—	92.60	—	" " Ban. H. w Łodzi 250r.	—	—	—	—
" " " " 1000r.	5	—	92.60	—	" " War. Tow. Ub. od ognia	—	—	—	—
" " " " 100r.	5	—	92.60	—	" " z wypł. rs. 125 250r.	—	—	—	—
Ros. Poż. Fr. zr. 1864 I em.	5	—	—	—	" " War. Tow. F. Cukru 500	—	—	—	—
" " " " 1866 II em.	5	—	—	—	" " Cukr. Dobrzel. 500r.	—	—	—	—
Bilety Ban. Pań. Ros. I em.	5	—	—	—	" " Józefów 250r.	—	—	—	—
" " " " II " "	5	—	—	—	" " Czersk 250r.	—	—	—	—
" " " " III " "	5	—	—	—	" " Hermanów 250r.	—	—	—	—
" " " " IV " "	5	—	—	—	" " Eyszkowic 250r.	—	—	—	—
Listy Zastawne (za 100r.)	—	—	—	—	" " Leonów 250r.	—	—	—	—
" " " " z r. 1869 S. I lit. A.	5	100.15	100.30	—	" " Częstocice 250r.	—	—	—	—
" " " " " lit. B.	5	100.10	100.25	—	" " T. W. F. Stali 1000r.	—	—	—	—
" " " " " male	5	—	100.20	—	" " Tow. Lilpop, Rau i	—	—	—	—
" " " " " Ser. II lit. A.	5	—	—	—	" " Loewenstein 1000r.	—	—	—	—
" " " " " lit. B.	5	—	—	—	" " Tow. Zakł. Metal. B.	—	—	—	—
" " " " " male	5	—	—	—	" " Hantke w War. 1000r.	—	—	—	—
" " " " " Ser. III lit. A.	5	—	—	—	" " Tow. Zakł. Górniczych	—	—	—	—
" " " " " lit. B.	5	—	100.10	—	" " Starachowickich 100r.	—	—	—	—
" " " " " male	5	—	100.05	—	" " Tow. War. Fab. Mach.	—	—	—	—
" " " " " Ser. IV lit. A.	5	—	99.95	—	" " Narz. Rol. i Odł. 100r.	—	—	—	—
" " " " " lit. B.	5	—	—	—	" " Wars. T. Kop. węgla i	—	—	—	—
" " " " " male	5	—	—	—	" " Zakł. Hutniczych 250r.	—	—	—	—
Listy zast. m. Warsz. Ser. I	5	—	96.	—	" " Tow. Zakł. Prz. Baw.	—	—	—	—
" " " " " II " "	5	—	94.	—	" " Tk. w Zawierciu 250r.	—	—	—	—
" " " " " III " "	5	92.90	93.10	93.20	" " Tow. Łazi i Kaźni 100r.	—	—	—	—
" " " " " IV " "	5	92.30	50	92.60					
" " " " " m. Łodzi " "	5	—	86.	—					
" " " " " III " "	5	—	85.	—					
" " " " " II " "	5	—	83.25	—					
Listy zast. R. T. Wz. Kr. Z.	5	—	—	—					

TEATR POLSKI.

TOWARZYSTWO ARTYSTÓW DRAMATYCZNYCH

pod dyrekcją

J. Puchniewskiego

w Sobotę dnia 16 lutego 1884 r.

BAL MASKOWY

w połączeniu z przedstawieniem teatralnym. Każdy bilet wykupiony na przedstawienie służy zarazem na Bal maskowy.

Na rozpoczęcie daną będzie komedia w 3 aktach p. t.

STAROSTA.

Początek o godz. 8.

w Niedzielę dnia 17 lutego 1884 r.

DWA ŚWIATY

Komedia w 5 aktach a 8 obrazach przez Okt. Feuilleta.

we Środę dnia 20 lutego 1884 r.

BAL DZIECINNY

OLIMPIA DEBICKA

przybyła z WARSZAWY

otworzyła pracownię Sukien damskich

i ubiorów dzieciennych, które wykonywa po bardzo

umiarkowanych cenach.

Wykonanie punktualne i podług najświeższej mody

Ulica Widzewska, dom Aia Nr. 1440, 1 piętro od frontu.